

Czwartek 16 wrzesień 2004

8. zaleca, by parlamentarna Komisja Spraw Zagranicznych przygotowała obszerne sprawozdanie w sprawie sytuacji w Iraku, uwzględniając następstwa wojny i wszystkie problemy związane z odnową, odbudową i stabilizacją tego kraju;

9. zleca Przewodniczącemu przekazanie niniejszej rezolucji Radzie, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, Komisji, parlamentom Państw Członkowskich, Tymczasowemu Rządowi Irackiemu, Tymczasowemu Parlamentowi Irackiemu, Sekretarzowi Generalnemu ONZ i Radzie Bezpieczeństwa ONZ.

P6_TA(2004)0014

Konwencja CITES

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie celów strategicznych UE wyznaczonych na XIII Konferencję Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES)

Parlament Europejski,

— z uwagi na XIII Konferencję Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), która odbędzie się w dniach 2 — 14 października 2004 r. w Bangkoku, Tajlandia,

— uwzględniając art. 108 pkt 5 swojego Regulaminu,

- A. zważywszy, że Konwencja CITES, której sygnatariuszami jest 166 krajów, w tym wszystkie 25 Państwa Członkowskie UE, jest najszerszym istniejącym światowym porozumieniem na rzecz ochrony dziko żyjących gatunków, zakazującym ich nadmiernej eksploatacji w wyniku międzynarodowego handlu dzikimi zwierzętami i roślinami,
- B. zważywszy, że głównymi przyczynami zubożenia różnorodności biologicznej na Ziemi jest wykorzystywanie zasobów naturalnych przez człowieka, niszczenie siedlisk, zmiany klimatyczne, nadmierna eksploatacja dzikich gatunków oraz nielegalny handel dzikimi zwierzętami i roślinami,
- C. zważywszy, że świadomość społeczna w krajach konsumenckich była i będzie nadal warunkiem koniecznym dla zwalczania kłusownictwa oraz nielegalnego handlu zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem,
- D. zważywszy, że Konwencja CITES pełni w stosunku do Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) oraz innych organizacji do spraw rybołówstwa posiłkową rolę w odniesieniu do ochrony gatunków ryb morskich, które mogą być zagrożone handlem międzynarodowym,
- E. zważywszy, że Międzynarodowa Komisja Wielorybnicza (IWC), uznana przez Konwencję CITES za organ właściwy do regulowania spraw związanych z ochroną i zarządzaniem populacjami wielorybów, ogłosiła światowe moratorium na połowy wykonywane w celach handlowych,
- F. zważywszy, że Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt wymienia żarłacza białego w Załącznikach I oraz II do tejże Konwencji, zważywszy, że Australia, przy zastrzeżeniu ze strony Norwegii i Japonii, umieściła ten gatunek w wykazie Załącznika III Konwencji CITES oraz że w roku 1996 Międzynarodowa Unia Ochrony Przyrody i jej Zasobów (IUCN) wpisała ten gatunek jako „zagrożony” na swoją czerwoną listę gatunków zagrożonych wyginięciem,
- G. zważywszy, że XII Konferencja Stron, wbrew zaleceniom zawartym w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2002 r. w sprawie XII Konferencji Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES)⁽¹⁾, przyjęła wniosek o zezwolenie na handel kością słoniową przez Botswanę, Namibię oraz Republikę Południowej Afryki, a także zważywszy, że warunki opisane w powyższej decyzji nie zostały spełnione w przedziale czasowym, wyznaczonym przez XII Konferencję Stron Konwencji CITES,

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 E z 11.12.2003, str. 621.

Czwartek 16 wrzesień 2004

1. wzywa Komisję oraz Państwa Członkowskie do stosowania zasady ostrożności jako podstawowej zasady w odniesieniu do wszelkich swoich decyzji związanych z dokumentami roboczymi oraz propozycjami umieszczenia gatunku w danym wykazie;
2. wzywa Komisję oraz Państwa Członkowskie do upewnienia się, że żadna decyzja mająca na celu zwiększenie koordynacji pomiędzy Konwencją CITES a innymi konwencjami dotyczącymi różnorodności biologicznej nie narusza istoty Konwencji CITES jako światowego porozumienia na rzecz ochrony gatunków ani też surowych wymogów stawianych przez Konwencję CITES w tym zakresie;
3. stanowczo sprzeciwia się przeprowadzaniu głosowań tajnych oraz wyraża rozczarowanie z powodu faktu, że Stały Komitet Konwencji CITES nie zgłosił propozycji wyłączenia możliwości tajnych głosowań z procedury podejmowania decyzji w ramach Konwencji CITES;
4. przyjmuje z zadowoleniem propozycję Kenii, popartą między innymi przez 12 państw Afryki Środkowej i Zachodniej, na których obszarze występują rezerwy słonia afrykańskiego, ustanowienia dwudziestoletniego moratorium na handel kością słoniową, które pozwoliłoby społeczności międzynarodowej przemieścić punkt ciężkości dyskusji z kwestii handlu kością słoniową na kwestie związane z realnymi zagrożeniami dla słoni oraz ich siedlisk, a także dla życia ludzi; wzywa Komisję oraz Państwa Członkowskie do wsparcia powyższych propozycji;
5. przyjmuje z zadowoleniem propozycję Australii wpisania żarłacza białego do wykazu Załącznika II Konwencji CITES jako gatunku, do którego stosuje się „limit zerowy”; wyraża ponadto opinię, że zasada ostrożności wymaga przyjęcia limitu zerowego aż do chwili uzyskania wystarczających danych o zasobach tego gatunku uzasadniających ewentualne ustanowienie innego limitu;
6. zgodnie z propozycją Komisji w sprawie mandatu na XIII Konferencję Stron Konwencji CITES popiera:
  - zalecenia w sprawie mięsa dzikich zwierząt (tzw. mięsa z buszu) oraz ochrony i handlu małpami z rządu naczelnych,
  - umieszczenie wargacza garbogłowego w wykazie Załącznika II Konwencji CITES,
  - umieszczenie gatunku *Lithophaga lithophaga* w wykazie Załącznika II Konwencji CITES,
  - wniosek o objęcie ochroną antylopy suhak,
  - umieszczenie azjatyckich żółwi słodkowodnych w wykazie Załącznika II Konwencji CITES,
  - przeniesienie drzewa tropikalnego ramin z wykazu Załącznika III Konwencji CITES do wykazu Załącznika II tejże Konwencji;
7. wzywa ponadto Komisję oraz Państwa Członkowskie do poparcia:
  - przeniesienia lwa afrykańskiego z wykazu Załącznika II Konwencji CITES do wykazu Załącznika I tejże Konwencji,
  - przeniesienia delfina okrągłogłowego z wykazu Załącznika II Konwencji CITES do wykazu Załącznika I tejże Konwencji,
  - propozycji umieszczenia w wykazie endemicznych gatunków gadów z Madagaskaru i Kenii;
8. wzywa Komisję oraz Państwa Członkowskie do odrzucenia:
  - propozycji dotyczącej Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej (IWC) z uwagi na fakt, że nie powinna ona zostać przyjęta w ramach Konwencji CITES,
  - zaproponowanego Porozumienia pomiędzy CITES a FAO,
  - poprawki w sprawie limitu dla Namibii i Republiki Południowej Afryki na eksport nosorożców czarnych oraz lampartów, która umożliwiłaby handel żywymi zwierzętami i trofeami łowieckimi,
  - poprawki w wykazie Załącznika II Konwencji CITES w odniesieniu do namibijskiej i południowoafrykańskiej populacji słonia w celu zezwolenia na handel kością słoniową, skórą i wyrobami z włosów,
  - przeniesienia trzech populacji wielorybów karłowatych z wykazu Załącznika I Konwencji CITES do wykazu Załącznika II tejże Konwencji,
  - przeniesienia suazyjskiej populacji nosorożca białego z wykazu Załącznika I Konwencji CITES do wykazu Załącznika II tejże Konwencji w celu zezwolenia na handel żywymi zwierzętami i trofeami łowieckimi;
9. wzywa Komisję oraz Państwa Członkowskie do wzmocnienia międzynarodowej współpracy przy wdrażaniu postanowień Konwencji CITES poprzez dostarczenie dodatkowych bodźców oraz środków finansowych, szczególnie w odniesieniu do szkoleń i pomocy technicznej w zakresie identyfikacji gatunków oraz środków wykonawczych;

Czwartek 16 wrzesień 2004

10. przypomina, że Unia Europejska jest jednym z największych rynków nielegalnego handlu dzikimi zwierzętami oraz że stopień wdrożenia Konwencji CITES jest różny w poszczególnych Państwach Członkowskich; wzywa Komisję oraz Państwa Członkowskie do wzmocnienia koordynacji wysiłków podejmowanych w celu realizacji uregulowań wspólnotowych w zakresie handlu dzikimi zwierzętami;
11. wzywa wszystkie strony Konwencji CITES, które tego nie uczyniły, do jak najszybszego ratyfikowania poprawki z Gaborone, umożliwiającej Wspólnocie Europejskiej stanie się stroną tejże Konwencji;
12. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, stronom Konwencji CITES oraz Sekretariatowi tejże Konwencji.

P6_TA(2004)0015**Szczyt ASEM (Spotkanie Azja-Europa)****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Birnie/ASEM***Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoją rezolucję w sprawie dokumentu roboczego Komisji: „Perspektywy i Priorytety Procesu ASEM (Asia Europe Meeting) w nowej dekadzie” z dnia 13 czerwca 2001 r.⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję w sprawie Komunikatu Komisji na temat Europy i Azji: „Ramy Strategiczne Pogłębionego Partnerstwa” z dnia 5 września 2002 r.⁽²⁾,
- uwzględniając swe uprzednie rezolucje w sprawie Birmy, szczególnie z dnia 11 kwietnia 2002 r.⁽³⁾, 13 marca 2003 r.⁽⁴⁾, 5 czerwca 2003 r.⁽⁵⁾, 4 września 2003 r.⁽⁶⁾ i 11 marca 2004 r.⁽⁷⁾,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Czwartej Konferencji Azja-Europa (ASEM IV), która odbyła się w Kopenhadze w dnia 23-24 września 2002 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Regionalnego Forum Dziesiątej Konferencji Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) z dnia 18 czerwca 2003 r.,
- uwzględniając Deklarację Trzeciej Konferencji Współpracy Parlamentarnej Azja-Europa (ASEP III) w mieście Hue w dnia 25-26 marca 2004 r.,
- uwzględniając członkostwo Birmy w ASEAN, oraz jej przewodnictwo w ASEAN w roku 2006,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Szóstej Konferencji Ministrów Spraw Zagranicznych ASEAN z dnia 17-18 kwietnia 2004 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Jedenastej Konferencji Regionalnego Forum ASEAN z dnia 2 lipca 2004 r.,
- uwzględniając Wspólne Stanowisko Rady 96/635/CFSP w sprawie Birmy z dnia 28 października 1996 r. ustalone przez Radę w oparciu o art. J.2 TUE, zmienione i uzupełnione przez Wspólne Stanowisko Rady 2003/297/CFSP z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie Birmy⁽⁸⁾,
- uwzględniając rezultaty dyskusji na Konferencji Ministrów Spraw Zagranicznych UE w Gymnich w dnia 3-4 września 2004 r.,
- uwzględniając wnioski przyjęte przez Radę w dnia 13 września 2004 r.,
- uwzględniając zbliżający się V Szczyt ASEM w dnia 8-9 października 2004 r. w Hanoi,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 E z 28.2.2002, str. 227.

⁽²⁾ Dz.U. C 272 E z 13.11.2003, str. 476.

⁽³⁾ Dz.U. C 127 E z 29.5.2003, str. 681.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, str. 420.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 68 E z 18.3.2004, str. 620.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, str. 285.

⁽⁷⁾ P5_TA(2004)0187.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 106 z 29.4.2003, str. 36.